

[Statsministeren]

om store reduktioner af fly, helikoptere og sovjetiske og amerikanske tropper i Europa, et forslag, som alle NATO-lande sluttede op om på topmødet.

Vi har igen diskuteret alliancens strategi, og vi har bekræftet behovet for at opretholde det fleksible gensvar og en blanding af konventionelle og nukleare våben indtil videre. Men vi har også slået fast, at vi må reducere vore våben til det lavest mulige antal – afhængigt af, om truslen fra den anden side tager af som lovet.

Dette forløb og det fælles grundlag for at gå videre, som vi nu har etableret, må ud fra ethvert synspunkt bedømmes som noget meget, meget positivt.

En tilsvarende positiv bedømmelse kan heldigvis gives af den hjemlige sikkerhedspolitiske debat. Jeg vil gerne ved denne lejlighed give udtryk for min glæde over, at arbejdet i Folketingets Sikkerhedspolitiske Udvalg er forløbet godt og konstruktivt.

Der har i dette folketingsår været arbejdet grundigt med problemerne om Danmarks ulandsbistand både i Tinget, i Udenrigsudvalget og i Udenrigsministeriet med det resultat, at det politiske og administrative grundlag for en mere effektiv dansk ulandsindsats i 1990'erne nu er på plads.

Vi havde i sidste uge en debat om de økonomiske og monetære spørgsmål inden for EF. Den resulterede i en dagsorden, som kunne samle bred tilslutning.

Det er regeringens opfattelse, at vi nu står ved en korsvej i den økonomiske politik. Skal det lykkes at forstærke dynamikken og fremgangen i det danske samfund, er det nødvendigt, at der sker gennemgribende ændringer i vore økonomiske strukturer. Både firkløverregeringen og den nuværende regering har ført en økonomisk politik, som har trukket udviklingen et godt stykke i den rigtige retning. Vi har stimuleret den private opsparing, vi har fået renten halveret, vi har formidlet overgangen fra højinflations til lavinflations, vi har formindsket det offentlige udgiftstryk med det resultat, at der er kommet orden i de offentlige finanser og bedre balance mellem den offentlige og den private sektor. Der er taget ganske store skridt i den rigtige retning.

Men vi må i dag konstatere, at det er nødvendigt at pløje endnu dybere, hvis det skal lykkes at nå det, som må være det endelige mål for vor

økonomiske politik, nemlig at forene ligevægt på betalingsbalancen med en høj og stabil beskæftigelse og en lav arbejdsløshed.

Vi bliver til stadighed stillet over for nye, store udfordringer udefra, og de tager i disse år en sådan fart, at vi må erkende, at der må tages nye, store skridt, hvis vi skal følge med udviklingen, ellers vil vi på en række områder glide ned ad bagtrappen. Derfor er det nødvendigt, at vi nu tager de nødvendige beslutninger, så vi kan komme i trit med udviklingen og på en række områder direkte komme frem i fortroppen.

Lad mig forsøge at skitsere, hvad det er, den nye struktur, vi nu alle skal forhandle om, bør bringe med sig. Den skal give os et skattesystem, som i langt mindre grad end hidtil hæmmer lysten til at gøre en ekstra indsats. Det er hæmmende for initiativ og vilje til at løbe en risiko, når skatten i vort land tager helt op til 68 pct. af en indtægtsforøgelse allerede ved indtægter på godt 200.000 kr.

Det har man da også indset i en lang række af de lande, vi skal konkurrere med. De har i de seneste år sat deres højeste marginalsatser klækkeligt ned med det resultat, at når vi taler om skatter, ligger vi i dag klart i toppen. Men det hæmmer os konkurrencemæssigt. Det kan blive farligt ikke mindst i en periode, hvor det er livsvigtigt for os at følge med – og hurtigt – i den tekniske udvikling, og hvor det kan være livsvigtigt for vore virksomheder at tiltrække eller fastholde dygtige medarbejdere med høj specialviden. Der kan forskelle i marginalsatserne blive afgørende for, om vi kan konkurrere om udenlandske specialister eller fastholde vore egne her i landet. Markedet for den slags medarbejdere bliver jo mere og mere internationalt.

Den skal også give os et skattesystem, som kan gøre det tiltrækkende for udenlandske virksomheder at placere arbejdspladser her hos os, og som ikke animerer danske virksomheder til at flytte deres arbejdspladser til udlandet.

Vi må tage hensyn til, at vore konkurrenter i de seneste år har sænket aktieselskabsbeskatningen meget væsentligt med det resultat, at vor selskabs- og virksomhedsbeskatning i dag indtager en topplacering. Den plads skal vi væk fra, hvis vi skal kunne klare os i de kommende år.